

ikke noget almindeligt, at Staten driver Opera eller Ballet. I de fleste store Lande er Operaen netop underkastet Privatdrift med Tilskud fra Stat og Kommune, fra Fyrstehuse og fra private, og naar Forholdet er dette i de store Lande, som har bedre Raad til at opretholde en Opera, kan man ikke sige noget til, at man i et lille Land som Danmark foreslaar at vælge en lignende Vej som den formentlig bedste og mest praktiske. Dertil kommer, at Forslag Nr. 2 byder en baade hurtig, virkelig og overkommelig Løsning, og det trænges der i høj Grad til, thi de nuværende Lokaleforhold paa det kongelige Teater er overordentlig uheldige, hvad allerede er nævnt. Hvis ærede Medlemmer havde set de saakaldte Skolelokaler, som den store Stab af Balletbørn maa undervises i, vilde de ganske sikkert indrømme, at de øjeblikkelig burde forbydes som Skolelokaler. Man vilde umulig kunne tænke sig, at Kommuner eller andre noget Sted ude i Landet kunde faa Lov til at anbringe Børn til Undervisning i saadanne Lokaler.

Det Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) er Ordfører for, Nr. 3, er ret beset, ogsaa efter den ærede Ordførers Motivering, i Virkeligheden en Førstebevilling paa 400 000 Kr. til en Dobbeltscene, som vel nok vil koste en 7—8 Millioner. Ganske vist er jeg vidende om, at nogle, i alt Fald enkelte af dem, der har tiltraadt dette Forslag, ikke er ganske enige med det ærede Medlem, at der skal være nogen bindende Forpligtelse; men det er alligevel Mening. Vil nu en saadan Dobbeltscene i det hele taget være tilfredsstillende? Den forudsætter en Tale-scene med Plads til ca. 1200 Tilskuere. En saadan Scene med dette Antal Pladser vil i Virkeligheden blive et rent Bourgeoisiteater, et rent Overklasseteater. 1200 Tilskuerpladser i et Statsteater i København er i Virkeligheden ingen Verdens Ting. Det er jo ikke mere, end et jævnt stort Provinsteater kan rumme. Hvad det vil føre til, naar Skuespillet hovedsagelig skal henvises dertil, kan man nemt se. Saa bliver Skuespillet, den berømte Holbergske og Oehlenschlägerske Scene, Askepot. Det bliver Ballet og Opera, der kommer til at dominere, og det er vist i Virkeligheden det modsatte af, hvad de ærede Forslagsstillere har tænkt sig. De vil maaske nok ikke være med til at opgive Balletten; men de har dog vist ikke tænkt sig, at den skulde være det alt do-

minerende. Nej, vil man endelig ofre en 7—8 Mill. Kr. paa en Dobbeltscene eller paa et nyt Teater eller Operahus her i København, vil man endelig ofre saa meget paa Kunsten, saa vilde Halvdelen af denne Sum gøre langt mere Virkning og bringe langt større Udbytte, hvis den blev fordelt til Fremhjælpning af Kunsten og Musikken over det ganske Land.

Men selv om man nu ellers var Tilhænger af, at der skal opføres et saadant nyt Operapalads her i København eller i det hele taget ofres saa mange Millioner, forekommer det mig, man maatte kunne blive betænkelig alene af Hensyn til, hvorledes Statens Finanser staar, hvorledes de finansielle Udsigter er. Udgifterne for Staten truer jo med at stige til en Højde, som man ikke har nogen Anelse om, og bliver meget vanskelige at bære, og alene dette, forekommer det mig, maatte være nok til, selv om man i øvrigt var Tilhænger af dette store Teaterprojekt, at man maatte gaa bort fra et saadant Ønske. Hvis man ofrer saa meget, vedtager disse store Millionbevillinger til Opførelse af nye Teatre i København, vil det yderligere vanskeliggøre, at der kan blive Tale om Ligestilling for Provinserne eller om Støtte til Kunsten derude. Det maa efter min Mening ogsaa være meget betænkeligt for alvorlige Politikere i disse Dage at spekulere paa at ofre saa mange Millioner, naar vi sidder midt i en Bolignød, som vi ikke har været i Stand vil at afhjælpe, og man kunde anvende alle de Millioner og alle de Byggematerialer, som kan skaffes til Veje, til Fremskaffelse af Boliger, uden at der maaske endda kunde skaffes Boliger til alle.

Nu er dette Ændringsforslag Nr. 2 blevet betegnet som et Forslag, der vilde slippe Operaen af Syne og berøve denne Kunststart enhver Støtte. Men det er jo ikke rigtigt. Forslag Nr. 2 tilsigter netop at støtte Kunsten, det slipper den aldeles ikke af Syne. Det er forudsat, at man støtter Operaen og holder Øje med den, men paa et andet Grundlag end det hidtilværende. Naar det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) forment, at Forslagsstillerne til Ændringsforslag Nr. 2 ogsaa vilde til at afhænde Museer og Universiteter og den Slags Ting og kort sagt sælge ud, saa er det fuldstændig udenfor Grænsen for det fornuftige. Det er saa langt fra Tilfældet. Vi har ikke en Gang tænkt paa at ville give Afkald paa Stats-scenen for Skuespillet, og hvad Universitetet angaar, maa jeg for mit Vedkom-